

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

**Αριθμός Γνωμοδοτήσεως: 304/2009
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΜΗΜΑ Α' ΔΙΑΚΟΠΩΝ
Συνεδρίαση της 22-7-2009**

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Νικόλαος Μαυρίκας, Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Μέλη: Βλάσιος Ασημακόπουλος, Σπυρίδων Δελλαπόρτας, Χρήστος Παπαδόπουλος, Χριστόδουλος Μπότσιος, Ανδρέας Φυτράκης, Ιωάννης Τριαντος, Χρυσαφούλα Αυγερινού, Νικόλαος Μουδάτσος, Ανδρέας Ανδρουλιδάκης, Δημήτριος Χανής και Νικόλαος Δασκαλαντωνάκης, Νομικοί Σύμβουλοι

Εισηγητής: Αθανάσιος Τσιοκάνης, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Αριθμός Ερωτήματος: Αρ.Πρωτ. 104432/742/α0012/12.5.2008 της Γενικής Διεύθυνσης Φορολογίας του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών - Διεύθυνση Φορολογίας Εισοδήματος - Τμήμα Α'.

Περίληψη Ερωτήματος: Επιτρέπεται, με βάση τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του ν.2238/1994, που προβλέπουν την έκπτωση τόκων για απόκτηση

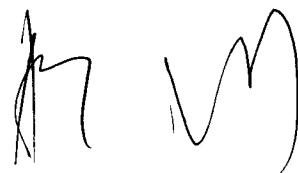
πρώτης κατοικίας σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ίδιου νόμου, που ορίζει την εξαίρεση από το τεκμήριο της δαπάνης που καταβάλλεται για την απόκτηση κατά πλήρη κυριότητα α' κατοικίας, η έκπτωση από το εισόδημα ή το φόρο φορολογουμένου των τόκων στεγαστικού δανείου α' κατοικίας, όταν όμως αυτή αποκτάται με δικαίωμα επικαρπίας ή ψιλής κυριότητας και όχι με δικαίωμα πλήρους κυριότητας;

Επί του ως άνω ερωτήματος το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους γνωμοδότησε ως ακολούθως:

I.- A.1. Η αρχική διάταξη του άρθρου 8 παρ. 1 περ. ζ του ν. 2238/1994 «Κύρωση του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος» (ΚΦΕ), είχε ως εξής: «Από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου αφαιρούνται, κατά περίπτωση, τα ποσά των πιο κάτω δαπανών: α). .. ζ) Το ποσό των δεδουλευμένων τόκων που καταβάλλονται από το φορολογούμενο για: αα) Στεγαστικά δάνεια για απόκτηση πρώτης κατοικίας που χορηγούνται στο φορολογούμενο με υποθήκη ή προσημείωση από τράπεζες, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια και λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς, εφόσον οφείλονται από αυτόν και η υποθήκη ή προσημείωση έχει εγγραφεί σε ακίνητό του ή του άλλου συζύγου ή των τέκνων τους που τους βαρύνουν ββ. γγ. δδ. εε. Το ποσό της δαπάνης της περίπτωσης αυτής δεν πρέπει να έχει εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος».

Η ως άνω περίπτωση ζ' της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν.2238/1994, που αναριθμήθηκε σε περ. ε', με το άρθρο 1 παρ.2 του ν. 2753/1999 έχει σήμερα ως εξής: «1. Από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου

αφαιρούνται, κατά περίπτωση, τα ποσά των πιο κάτω δαπανών:
α)...β)...γ)...δ)... ε) Το ποσό των δεδουλευμένων τόκων που καταβάλλονται από το φορολογούμενο για: αα) Στεγαστικά δάνεια για απόκτηση πρώτης κατοικίας που χορηγούνται στο φορολογούμενο με υποθήκη ή προσημείωση από τράπεζες, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια και λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς, εφόσον οφείλονται από αυτόν και η υποθήκη ή προσημείωση έχει εγγραφεί σε ακίνητο του ή του άλλου συζύγου ή των τέκνων τους που τους βαρύνουν....ββ)...γγ)...Κατά την εφαρμογή των προηγούμενων υποπεριπτώσεων δεν θεωρείται ότι αποκτάται πρώτη κατοικία, αν ο υπόχρεος, ο άλλος σύζυγος και τα τέκνα που τους βαρύνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 7, έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οίκησης, εξ ολοκλήρου ή επί ιδανικού μεριδίου, σε άλλη οικία ή οικίες, εφόσον το άθροισμα της συνολικής επιφάνειας που τους αντιστοιχεί υπερβαίνει τα τριάντα πέντε (35) τ.μ. προκειμένου για άγαμο, διαζευγμένο ή χήρο και τα εβδομήντα (70) τ.μ. προκειμένου για έγγαμο (Το άνω εδάφιο προστέθηκε με την παρ. 3 του άρθρ.1 ν.2753/1999). «Η επιφάνεια αυτή προσαυξάνεται κατά είκοσι (20) τετραγωνικά μέτρα για καθένα τέκνο που βαρύνει τον υπόχρεο ή τον άλλο σύζυγο. (Το εδάφιο αυτό προσετέθη με την παρ.3 του άρθρου 1 του Ν.2753/1999 και ισχύει ως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 3 παρ.9 του Ν.2873/2000). Αν η επιφάνεια της πρώτης κατοικίας υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ. το ποσό της δαπάνης που εκπίπτει περιορίζεται στο μέρος που αυτό αναλογεί επιμεριστικά στη μέχρι των εκατόν είκοσι (120) τ.μ. επιφάνεια της κατοικίας» (Και το ως άνω εδάφιο προστέθηκε με την παρ.3 του άρθρου 1 του Ν. 2753/1999). δδ. Οι διατάξεις αυτής της περίπτωσης ισχύουν για

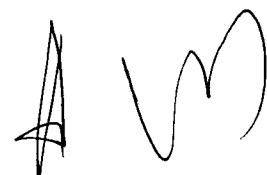

τόκους από συμβάσεις δανείων που συνάπτονται καθώς και προκαταβολές που χορηγούνται μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 2002. (Το εδάφιο αυτό προσετέθη με το άρθρο 2 παρ. 12 του Ν.3091/2002). Το ποσό της δαπάνης της περίπτωσης αυτής δεν πρέπει να έχει εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος».

Κατά το σχετικό με τις προστεθείσες με το ν. 2753/1999 ως άνω διατάξεις απόσπασμα της Εισηγητικής Εκθέσεως «Με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού εναρμονίζεται η έννοια της πρώτης κατοικίας για την έκπτωση από τον φορολογούμενο εισόδημα των τόκων δανείων για την αγορά της, με την έννοια που ισχύει ήδη για τη μη θεώρηση της αγοράς αυτής ως τεκμήριο δαπάνης. Επίσης, με τις διατάξεις των παραγράφων αυτών προβλέπεται ο περιορισμός της έκπτωσης των τόκων στεγαστικών δανείων για απόκτηση πρώτης κατοικίας μέχρι επιφάνειας 120 τ.μ., δηλαδή μέχρι την επιφάνεια πρώτης κατοικίας που απαλλάσσεται και από το τεκμήριο δαπανών. Η διάταξη όμως αυτή, για λόγους χρηστής διοίκησης, δεν έχει αναδρομική ισχύ, αλλά καταλαμβάνει τους τόκους στεγαστικών δανείων που οι συμβάσεις αυτών συνάπτονται από την 1 Ιανουαρίου 2000 και μετά».

2.- Περαιτέρω το άρθρο 9 παρ.3 περ.γ' του ίδιου κώδικα, όπως ισχύει σήμερα, μετά την αντικατάστασή του με την παρ.1 του άρθρου 1 του ν.3049/2002 ορίζει μεταξύ άλλων τα εξής: «Το εισόδημα που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών από το συνολικό εισόδημα του φορολογουμένου υποβάλλεται σε φόρο με βάση την ακόλουθη κατά περίπτωση κλίμακα:....3. Το ποσό του φόρου που προκύπτει με βάση την κλίμακα της προηγούμενης παραγράφου μειώνεται ως εξής: α)...β)...γ) Κατά ποσοστό είκοσι τοις εκατό (20%)» του ποσού των δεδουλευμένων

τόκων που καταβάλλονται από τον φορολογούμενο για: αα) Στεγαστικά δάνεια για απόκτηση πρώτης κατοικίας που χορηγούνται στον φορολογούμενο με υποθήκη ή προσημείωση από τράπεζες, το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων, τα Ταχυδρομικά Ταμιευτήρια και λοιπούς πιστωτικούς οργανισμούς, εφόσον οφείλονται από αυτόν και η υποθήκη ή προσημείωση έχει εγγραφεί σε ακίνητό του ή του άλλου συζύγου ή των τέκνων που τους βαρύνουν....ββ)...γγ)... Κατά την εφαρμογή των προηγούμενων υποπεριπτώσεων δεν θεωρείται ότι αποκτάται πρώτη κατοικία, αν ο υπόχρεος, ο άλλος σύζυγος και τα τέκνα που τους βαρύνουν, έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οικησης, εξ ολοκλήρου ή επί ιδανικού μεριδίου, σε άλλη οικία ή οικίες, εφόσον το άθροισμα της συνολικής επιφάνειας που τους αντιστοιχεί υπερβαίνει τα εβδομήντα (70) τ.μ.. Η επιφάνεια αυτή προσαυξάνεται κατά είκοσι (20) τ.μ. για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα και κατά είκοσι πέντε (25) τ.μ. για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα που βαρύνουν τον υπόχρεο ή τον άλλο σύζυγο. Αν η επιφάνεια της πρώτης κατοικίας υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τ.μ., το ποσό της δαπάνης που μειώνει το φόρο περιορίζεται στο μέρος που αναλογεί επιμεριστικά στη μέχρι των εκατόν είκοσι (120) τ.μ. επιφάνεια της κατοικίας. δδ)... Το ποσοστό της μείωσης της περίπτωσης αυτής υπολογίζεται στους τόκους που αντιστοιχούν στο τμήμα του δανείου ως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ. Το ποσό της δαπάνης της περίπτωσης αυτής δεν πρέπει να έχει εκπέσει με βάση άλλη διάταξη του παρόντος. δδ)(Η παράγραφος αυτή ισχύει, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ.1 του άρθρου 1 ν.3091/2002).

Οι διατάξεις αυτής της περίπτωσης ισχύουν για τόκους από συμβάσεις δανείων που συνάπτονται, καθώς και προκαταβολές που χορηγούνται από 1ης Ιανουαρίου 2003 και μετά».

3. Παραλλήλως προς τα ανωτέρω το άρθρο 17 περ.γ' του ίδιου παραπάνω κώδικα ορίζει: **-Τεκμήρια απόκτησης περιουσιακών στοιχείων.** Ως ετήσια τεκμαρτή δαπάνη του φορολογουμένου, της συζύγου του και των προσώπων που τους βαρύνουν λογίζονται και τα χρηματικά ποσά που πραγματικά καταβάλλονται για: α).... β) γ) Αγορά ή χρονομεριστική ή χρηματοδοτική μίσθωση ακινήτων ή ανέγερση οικοδομών ή κατασκευή δεξαμενής κολύμβησης. Ως τίμημα αγοράς λαμβάνεται Εξαιρείται η δαπάνη για ανέγερση οικοδομής από επιχείρηση που αναλαμβάνει κατά κύριο επάγγελμα την ανέγερση οικοδομών. Επίσης, εξαιρείται η δαπάνη για την αγορά από ενήλικο, με δικαίωμα πλήρους κυριότητας, καθώς και η ανέγερση από αυτόν οικοδομής, ως πρώτη κατοικίας εφόσον η επιφάνεια της δεν υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα. Αν η επιφάνεια της οικοδομής υπερβαίνει τα εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα, λαμβάνεται υπόψη η δαπάνη που αντιστοιχεί στην επιφάνεια πάνω από εκατόν είκοσι (120) τετραγωνικά μέτρα.

Κατά την εφαρμογή των δύο προηγούμενων εδαφίων δεν θεωρείται ότι αποκτάται πρώτη κατοικία, αν ο υπόχρεος, ο άλλος σύζυγος και τα τέκνα που τους βαρύνουν, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, έχουν δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή ισόβιας επικαρπίας ή οίκησης, εξ ολοκλήρου ή επί ιδανικού μεριδίου, σε άλλη οικία ή οικίες, εφόσον το άθροισμα της συνολικής επιφάνειας που τους αντιστοιχεί υπερβαίνει τα εβδομήντα (70) τ.μ. Η επιφάνεια αυτή προσαυξάνεται κατά είκοσι (20) τ.μ.

για καθένα από τα δύο πρώτα τέκνα και είκοσι πέντε (25) τ.μ. για το τρίτο και καθένα από τα επόμενα τέκνα που βαρύνουν το υπόχρεο ή το άλλο σύζυγο».

Β. Ο Ν.1078/1980 «Περί απαλλαγής εκ του φόρου μεταβιβάσεως ακινήτων της αγοράς πρώτης κατοικίας...» (Α' 239), ως ισχύει σήμερα, ορίζει στο άρθρο 1. «**Απαλλαγή εκ του φόρου μεταβιβάσεως της πρώτης κατοικίας.** Συμβάσεις αγοράς εξ ολοκλήρου και κατά πλήρη κυριότητα ακινήτου από έγγαμο απαλλάσσονται από το φόρο μεταβίβασης, εφόσον ο αγοραστής ή ο σύζυγος ή οποιοδήποτε από τα ανήλικα τέκνα αυτού δεν έχει δικαίωμα πλήρους κυριότητας ή επικαρπίας ή οίκησης σε άλλη οικία ή διαμέρισμα που πληροί τις στεγαστικές ανάγκες της οικογένειάς του ή δικαίωμα πλήρους κυριότητας επί οικοπέδου οικοδομήσιμου ή επί ιδανικού μεριδίου οικοπέδου, στο οποίο αντιστοιχεί εμβαδόν κτίσματος που πληροί τις στεγαστικές τους ανάγκες και βρίσκονται σε δήμο ή κοινότητα με πληθυσμό άνω των τριών χιλιάδων (3.000) κατοίκων».

Γ. Ο Αστικός Κώδικας ορίζει:

Άρθρο 999 **Αντικείμενο κυριότητας.** Αντικείμενο κυριότητας είναι μόνο πράγματα ή όσα θεωρούνται πράγματα από το νόμο.

Άρθρο 1000. **Περιεχόμενο κυριότητας.** Ο κύριος του πράγματος μπορεί, εφόσον δεν προσκρούει στο νόμο ή δικαιώματα τρίτων, να το διαθέτει κατ' αρεσκεία και να αποκλείει κάθε ενέργεια άλλου πάνω σ' αυτό.

Άρθρο 1142. **Έννοια της επικαρπίας.** Η προσωπική δουλειά της επικαρπίας συνίσταται στο εμπράγματο δικαίωμα του επικαρπωτή να χρησιμοποιεί και να καρπώνεται ξένο πράγμα, διατηρώντας όμως ακέραιη την ουσία του.

II. Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του ΚΦΕ συνάγεται ότι ο φορολογικός νομοθέτης, μετά την πρόβλεψη της απαλλαγής από το φόρο μεταβίβασης ακινήτων στην περίπτωση της αγοράς πρώτης κατοικίας (ν.1078/1980), αναγνώρισε και στο πλαίσιο της φορολογίας εισοδήματος, με σκοπό την περαιτέρω διευκόλυνση αποκτήσεως στέγης, προς υλοποίηση της διατάξεως της παραγράφου 4 του άρθρου 21 του Συντάγματος, δικαίωμα στους αγάμους και εγγάμους φορολογουμένους, που έλαβαν δάνειο με υποθήκη ή προσημείωση από τράπεζες κλπ. προς απόκτηση πρώτης κατοικίας, αρχικώς, να εκπέσουν από το συνολικό εισόδημά τους το ποσόν των δεδουλευμένων τόκων, χωρίς, ρητό, τουλάχιστον, περιορισμό του δικαιώματος αυτού, συνδεδεμένο με την ύπαρξη δικαιώματος κυριότητας επί οικίας του άλλου συζύγου ή τέκνων, εν συνεχεία δε, ρητώς, εξήρτησε το δικαίωμα αυτό από την ανυπαρξία τέτοιου δικαιώματος επί οικίας του άλλου συζύγου ή των τέκνων τους. Το καθεστώς αυτό αφαιρέσεως των τόκων στεγαστικού δανείου από το εισόδημα περιορίσθηκε στις συμβάσεις δανείων και προκαταβολές που έλαβαν χώρα μέχρι 31-12-2002, και αντικαταστάθηκε, για τις συμβάσεις που συνάπτονται από 1-1-2003, από το σύστημα της μείωσης του προκύπτοντος φόρου εισοδήματος, κατά ορισμένο ποσοστό του ποσού των καταβαλλομένων από τον φορολογούμενο τόκων για την αποπληρωμή των στεγαστικών δανείων που έλαβε προς απόκτηση πρώτης κατοικίας. Το εκ των άρθρων 8 και 9 ΚΦΕ δικαίωμα του φορολογουμένου εξαρτάται πλέον από μια αρνητική προϋπόθεση και συγκεκριμένα, από την ανυπαρξία δικαιώματος πλήρους κυριότητας, ισοβίας επικαρπίας ή οίκησης κλπ. του υποχρέου, του άλλου συζύγου ή των τέκνων που τους βαρύνουν επί άλλης οικίας κλπ., η οποία όμως (προϋπόθεση) ισχύει μόνον

εφόσον η οικία αυτή καλύπτει τις στεγαστικές τους ανάγκες, όπως αυτές προσδιορίζονται στο νόμο.

III. Ενόψει των ανωτέρω επί του τεθέντος ερωτήματος σχηματίσθηκαν στο Τμήμα δύο γνώμες: α) Γνώμη της πλειοψηφίας που απαρτίστηκε από τον Πρόεδρο του Τμήματος, Νικόλαο Μαυρικά, Αντιπρόεδρο του Ν.Σ.Κ και τους Νομικούς Συμβούλους Βλάσιο Ασημακόπουλο, Σπυρίδωνα Δελλαπόρτα, Χρήστο Παπαδόπουλο, Χριστόδουλο Μπότσιο, Ανδρέα Φυτράκη, Ιωάννη Τριάντο, Χρυσάφουλα Αυγερινού, Ανδρέα Ανδρουλιδάκη, Δημήτριο Χανή και Νικόλαο Δασκαλαντωνάκη, προς την οποία προσεχώρησε και ο Εισηγητής Πάρεδρος Αθ. Τσιοκάνης (γνώμη χωρίς ψήφο).

Από την αντιπαραβολή των διατάξεων των άρθρων 8 και 9 του Κ.Φ.Ε. προς εκείνες των άρθρων 16 ΚΦΕ και 1 Ν.1078/1980 προκύπτει ότι στις τελευταίες ο νομοθέτης χρησιμοποιεί τις λέξεις «αγορά πρώτης κατοικίας κατά πλήρη κυριότητα» ενώ στις περιπτώσεις των άρθρων 8 και 9 Κ.Φ.Ε. χρησιμοποιεί τις λέξεις «στεγαστικά δάνεια για απόκτηση πρώτης κατοικίας» παραλείπονται δηλαδή οι λέξεις «κατά πλήρη κυριότητα». Η παράλειψη αυτή, όμως, δεν δύναται να αποτελέσει βάση ερμηνευτικού επιχειρήματος ότι δηλαδή στις περιπτώσεις των άρθρων 8 και 9 Κ.Φ.Ε. ο φορολογούμενος τυγχάνει των απαλλαγών και ελαφρύνσεων των άρθρων αυτών και στην περίπτωση που δεν αποκτά την κυριότητα (πλήρη κυριότητα) της πρώτης κατοικίας αλλά μόνο το εμπράγματο δικαίωμα της επικαρπίας ή την ψιλή κυριότητα.

Και τούτο διότι αν ο νομοθέτης ήθελε να αποκλίνει από τα ισχύοντα στην απαλλαγή από το φόρο μεταβίβασης κατά την αγορά της πρώτης κατοικίας (άρθρο 1 Ν.1078/1980) ή τα ισχύοντα στην απαλλαγή της

αγοράς πρώτης κατοικίας από τα τεκμήρια απόκτησης περιουσιακών στοιχείων, σύμφωνα με τα οποία ο φορολογούμενος τυγχάνει των σχετικών φορολογικών απαλλαγών και ελαφρύνσεων μόνον όταν αγοράζει ακίνητο κατά πλήρη κυριότητα, και να χορηγήσει τις φορολογικές απαλλαγές και διευκολύνσεις των άρθρων 8 και 9 Κ.Φ.Ε. και στον φορολογούμενο που αποκτά την επικαρπία ακινήτου ή την ψιλή κυριότητα θα το όριζε ρητά ή δεν θα χρησιμοποιούσε τις λέξεις «αγορά πρώτης κατοικίας με δάνειο» οι οποίες κατά την γραμματική τους ερμηνεία παραπέμπουν στην αγορά πρώτης κατοικίας κατά κυριότητα.

Η ως άνω ερμηνευτική άποψη ενισχύεται σφόδρα από το περιεχόμενο της αιτιολογικής έκθεσης του Ν.2753/1999 όπου αναφέρεται: «Με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου αυτού **εναρμονίζεται η έννοια της πρώτης κατοικίας** για την έκπτωση από το φορολογούμενο εισόδημα των τόκων δανείων για την αγορά της, **με την έννοια που ισχύει ήδη για τη μη θεώρηση της αγοράς αυτής ως τεκμήριο δαπάνης**».

β. Γνώμη του Νομικού Συμβούλου Νικολάου Μουδάτσου που μειοψήφησε.

Επειδή, από τις διατάξεις των άρθρων 8 και 9 του Κ.Φ.Ε. (Ν. 2238/1994), που πραγματεύονται το δικαίωμα έκπτωσης των τόκων στεγαστικού δανείου πρώτης κατοικίας από το εισόδημα ή τη μείωση του φόρου κατά περίπτωση, συνάγεται ότι αυτές δεν αξιώνουν ρητά, ως γίνεται στο άρθρο 17 του ίδιου κώδικα, ο φορολογούμενος να έχει δικαίωμα πλήρους κυριότητας επί της κατοικίας που απόκτησε και χρησιμοποιεί ως πρώτη κατοικία, προκειμένου να εκπέσουν οι δεδουλευμένοι τόκοι στεγαστικού δανείου που έλαβε για το σκοπό αυτό, **αρκεί** και η σύσταση επί της πρώτης κατοικίας του δικαιώματος ισοβίου επικαρπίας, υπέρ του

φορολογουμένου και η λήψη στεγαστικού δανείου για την εξόφληση της αξίας της επικαρπίας με εγγραφή υποθήκης, η οποία υποθήκη μπορεί να αποκτηθεί αι στην επικαρπία της πρώτη κατοικίας και θα υφίσταται όσον χρόνο διαρκεί η επικαρπία (1259 Α.Κ.). Συνεπώς, ο φορολογούμενος που αποκτά δικαίωμα ισόβιας επικαρπίας (όχι, όμως, και ο ψιλός κύριος, αφού αυτός δεν μπορεί να χρησιμοποιήσει άμεσα την κατοικία για την στέγαση του ιδίου και της οικογενείας του) τυγχάνει των αυτών απαλλαγών και ευεργετημάτων των άρθρων 8 και 9 Κ.Φ.Ε., όπως ακριβώς και ο αποκτών οικία κατά πλήρη κυριότητα.

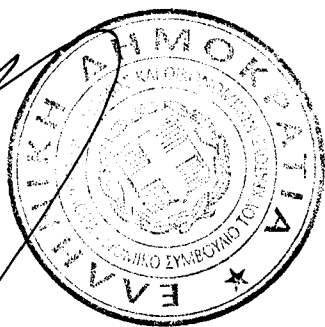
IV. Όθεν στο υποβληθέν ερώτημα κατά την πλειοψηφήσασα γνώμη του Τμήματος προσέκει η ως άνω αναλυτική απάντηση.

Θεωρήθηκε

Αθήνα, 29/7/2009

Ο Πρόεδρος

Νικόλαος Μαυρίκας
Αντιπρόεδρος ΝΣΚ

Ο Εισηγητής

Αθανάσιος Τσιοκάνης

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.